

deles utvivlsomt. Det er der, man ude i den store Befolkning først og fremmest finder vor Forfatnings Brøst. Netop dette, som det ærede Medlem fra Nørresundby saa klart og veltalende paaviste, viser, hvor uholdbart det Standpunkt er, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) indtager. Thi hvis det er rigtigt, at Befolkningen siger: Fejlen er i Landstinget, det er Landstinget, som maa omdannes, vil det vække den største Forbavselse, hvis man gaar ud i Befolkningen og byder den en Omdannelse af Folketinget uden samtidig at foreslaa den en Omdannelse af Landstinget...

Formanden: Jeg finder Anledning til at meddele, at Fortrykket af Gaarsdagens Forhandlinger allerede er omdelt ved Mødets Begyndelse.

Rode: Jeg har ikke sagt et Ord derom, højtærede Formand. Det forelaa først saaledes, at jeg ikke har haft Tid til at se det før Mødets Begyndelse.

Formanden: Rigsdagens Trykkeri kan ikke gøre for, at det ærede Medlem ikke har haft Tid til det.

Rode: Naar Fortrykket først foreligger Kl. 1, og jeg skal begynde at tale Kl. 1, er jeg ikke i Stand til at læse det paa det Tidspunkt.

Ser man til det andet Parti, den anden Side her i Salen, det, som fører et andet Partinavn, nemlig Højre, er der jo ogsaa derfra, fra begge Sider af Højre, fremført Udtalelser, der tydeligt tilkendegive, at begge disse Partier ere villige til at forhandle om en anden Sammensætning af Landstinget. Den ærede Ordfører for den større Højregruppe brugte en Vending som denne, at han var villig til at søge et andet Grundlag for en særlig Valgret end Skatteydelsen, og Skatteydelsen er netop det Grundlag, der nu findes for Landstingets Valgret. Den ærede Ordfører for den mindre Højregruppe udtalte sig i endnu stærkere Udtryk om sin Villighed til at gaa bort fra al privilegeret Skatteydelsesvalgret. Men det er ganske klart, at naar ogsaa Højrepartiet, der politisk er knyttet saa stærkt til Landstinget, tilbyder en Forhandling om Landstingets Sammensætning, vil det være ganske ugørligt her i Tinget at optage Spørgsmaalet om en Forfatningsrevision uden at komme ogsaa til en Forhandling om Landstinget. Jeg gad vide, hvorledes

man ude i Befolkningen vil møde den Taler, der siger: Vel erkende vi, at en Forandring af Landstingets Sammensætning er det Krav, der stærkest er fremme i Befolkningen, og vel erkende vi, at Højre her i Folketinget har erklæret sig villigt til at forhandle om en anden Sammensætning, men ikke desmindre ville vi under ingen Omstændigheder kunne tage dette Spørgsmaal op til Forhandling.

Hvad det Forslag til en forandret Sammensætning af Landstinget, som vi have fremsat, angaar, er det derimod fra forskellig Side blevet kritiseret, idet man har hævdet, at en anden Form vilde være at foretrække. Jeg tror, at baade det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) og maaske ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) have udtalt sig for hellere at lade Valgene udøve gennem Kommunerne. Allerede da jeg havde den Ære at fremlægge vort Forslag ved Samlingens Begyndelse, nævnede jeg, at Juni-Grundloven indeholder en Paragraf, der anbefaler som en fremtidig Ordning af Landstinget at lade dette udgaa gennem de store kommunale Raad, og jeg udtalte, at denne Vej kunde selvfølgelig ogsaa gaas. Vi have foretrukket at bygge vort Forslag paa det Grundlag, som Juni-Grundloven selv lagde, og ikke denne Fremtidsanvisning. Det er jo muligt, at den anden Vej vil være lettere fremkommelig, men det vil selvfølgelig komme ganske an paa, hvorledes man bygger den paa de kommunale Raad, om man bygger den saaledes, at Forholdstalsvalgmaaden til Landstinget kommer til at virke redeligt, og saaledes, at Sammensætningen kommer til at hvile paa et virkelig retfærdigt Grundlag. Men om man vil foretrække at gaa den ene eller den anden af Juni-Grundlovens Veje, derom vil der selvfølgelig altid kunne forhandles.

Jeg har altsaa paavist, at der er Fler-tal og Stemning her i Tinget saavel for en Udvidelse af Valgretten som for en Omdannelse af Landstinget. Naar Forslaget møder Modstand, tillader jeg mig at sige, at denne Modstand hviler paa Forslagets Oprindelse, Forslagets Frem-sættere. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sagde, at man tillagde det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) en for stor Macchiavellisme og mente, at der var ved at danne sig en Fabel om en macchiavellistisk Tilbøjelighed hos ham. Naa, Macchiavelli er ogsaa